

מ"ת 3281/04/14 - גבריאל עמר נגד מדינת ישראל - תביעות צפת

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 3281-04-14 תביעות צפת נ' עמר(עציר)
תיק חיצוני: 1-3665-82014-__

בפני	כב' השופט מורן מרגלית
המבקש	גבריאל עמר
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל - תביעות צפת

החלטה

בפניי בקשה לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: **הפקודה**) במסגרתה עותר המבקש להשיב לרשותו רכב מאזדה מ.ר. 58-523-60 (להלן: **הרכב** או **התפוס**).

רקע כללי:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המונה שלושה אישומים במסגרתם יוחסו לו, בצוותא עם אחר, עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, התפרצות למגורים/תפילה לבצע עבירה בצוותא, גניבה בצוותא. במסגרת האישום הראשון, אף יוחסה לנאשם עבירה של היזק לרכוש במזיד בצוותא.

עוד נטען בעובדות כתב האישום, כי לצורך ביצוע ההתפרצויות נשוא כתב האישום עשה הנאשם שימוש ברכב כך, שהסיע את שותפו לשלושת הבתים אליהם בוצעו ההתפרצויות.

לפיכך, ייחסה לו המאשימה עבירה של הסתייעות ברכב לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961.

בקשה להורות על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו, אשר הוגשה בד בבד עם הגשת כתב האישום, התקבלה.

טענות המבקש:

הרכב נשוא הבקשה נתפס ביום 26.3.14 במסגרת פעילות משטרתית.

הטעם היחיד אשר בגינו מוסיפה המשיבה להחזיק ברכב הינו הכוונה לבקש את חילוטו בעתיד.

בנסיבות המקרה דנן, יש להורות על שחרורו של הרכב ללא תנאים מגבילים שכן, המבקש עצמו לא התפרץ פיזית לבתים אלא, רק הוביל את שותפו אל ומן הבתים. המדובר למעשה בשימוש טכני פורמלי ובמקרים דומים, לא נוטים בתי המשפט להורות על חילוט הרכבים המעורבים.

המבקש הבהיר כי הוא כופר במיוחס לו בכתב האישום.

בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, יש לחתור להשגת תכלית תפיסת חפצים באמצעות "חלופת מעצר" והמשך אחזקתו של הרכב על ידי המשיבה, יש בה כדי לפגוע בזכותו הקניינית של המבקש באופן בלתי מידתי.

במסגרת הדיון אשר התקיים ביום 19.5.14, הבהירה ב"כ המבקש כי אין ביכולתו להפקיד סכום כלשהו לצורך שחרור הרכב כהצעת המשיבה.

לפיכך, עתר המבקש להורות על שחרורו של הרכב ללא כל תנאי כאמור, או לחילופין, לשחררו בתנאים שונים ובכללם: איסור דיספוזיציה, ערבויות ועריכת ביטוח מקיף לטובת המדינה ואולם, אין מקום לקבוע תנאי מגביל הכולל הפקדה כלשהי.

טענות המשיבה:

בניגוד לטענת המבקש, השימוש אשר נעשה ברכב לצורך ביצוע העבירות נשוא כתב האישום אינו פורמאלי כלל ועיקר.

השימוש ברכב נעשה באופן שיטתי בכל שלושת אירועי ההתפרצות נשוא כתב האישום ולאחר תכנון מוקדם.

המשיבה טענה, כי סיכויי ההרשעה בתיק זה הינם גבוהים וכי בכוונתה לעמוד בעתיד על חילוטו של הרכב ולפיכך, אין מקום להורות על שחרורו כלל ועיקר.

לחילופין, הביעה המשיבה את הסכמתה לשחרור הרכב והחזרתו לרשות המבקש אך זאת, בכפוף להפקדת ערבון כספי המגיע כדי שוויו של הרכב.

דין והכרעה:

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות ואנמק.

אין חולק, כי הרכב נשוא הבקשה דן הינו בבעלותו של המבקש וכי נעשה בו שימוש במהלך ביצוע העבירות נשוא כתב האישום, אולם, כפי שצוין לעיל, הצדדים חלוקים לעניין טיבו של שימוש זה.

במסגרת בש"פ 342/06 חב' **לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים המשפטיים] (להלן: **עניין לרגו**), על התכליות העשויות להצמיח מקור סמכות לתפיסת חפץ:

"...שלוש תכליות עיקריות עדויות להצמיח מקור סמכות לתפיסת חפץ: תפיסה למטרת מניעה עתידית של ביצוע עבירות; תפיסה למטרת חילוט; ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראיה בבית המשפט..."

בשלב זה, וכעולה מטיעוני הצדדים נראה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית לכך כי ברכב נעשה שימוש לביצוע העבירות ומכאן אף נשקפת מטרת החילוט אותה מבקשת המשיבה להשיג.

עם זאת, לנוכח הפגיעה הקשה בזכויותיו הקנייניות של בעל החפץ ולאור העובדה כי המדובר במי שטרם הוכרע דינו, יש להעדיף את המשך התפיסה רק בהיעדר חלופה אשר יש בה כדי להגשים את תכלית התפיסה (עניין לרגו דלעיל עמ' 11-12).

כן ראה את דבריה של כבוד השופטת ע' ארבל במסגרת בש"פ 3750/09 **פואז אלהואשלה ואח' נ' מדינת ישראל ואח'** [פורסם במאגרים המשפטיים]:

"...במילים אחרות, בבוחנו את האפשרות ליתן צו זמני להבטחת האפשרות לחלט רכוש אם יורשע הנאשם בהליך העיקרי, מוטלת על בית המשפט חובה לתור אחר האמצעי שלצד הגשמתו את התכלית שלשמו ננקט, פגיעתו הקניינית בבעל הרכוש היא מינימאלית והוא מאזן באופן מיטבי בין האינטרס הציבורי שבהבטחת החילוט לאינטרס הפרט בקניינו..."

(שם, פסקה 10).

סבורני, כי בנסיבות המקרה דן ולאור הסכמת המשיבה ניתן יהיה להשיג את תכלית תפיסתו של הרכב באמצעי דרסטי פחות מאשר הותרתו ברשות המשיבה.

יחד עם זאת, סבורני כי הגשמת תכלית תפיסתו של הרכב נשוא תיק זה לא תושג ללא רכיב של הפקדת סכום כסף אשר לא יפחת מסך של **20,000 ₪, בנוסף על שורת תנאים נוספת**, וזאת, בהיעדר הערכת שווי מדויקת של הרכב.

אולם, משהבהירה ב"כ המבקש כי אין ביכולתו לשלם סכום כלשהו, אזי די בכך כדי להביא לדחיית הבקשה.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, דין הבקשה לדחייה.

ניתנה היום, כ"ז אייר תשע"ד, 27 מאי 2014, בהעדר הצדדים.